

niedziela

głos z Torunia

NR 32 (816) • J • ROK LIII • 8 VIII 2010 • TORUŃ

W NUMERZE:

Zapisy do Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu

Złoty jubileusz kapłaństwa – ks. prał. Stanisława Kardasza

Rozmowa z misjonarzem w Etiopii

Mszy św. przewodniczył bp Andrzej Suski, który przypomniał, że w świątyni realizuje się dar wspólnoty, Słowa Bożego, Eucharystii

TEMAT TYGODNIA

Historia najlepszą nauczycielką

Pamiętamy o rocznicach urodzin, zawarcia związku małżeńskiego, śmierci. Wspominamy rocznice wybuchu wojny, odzyskania niepodległości i wielkich zrywów patriotycznych, jakim jawi się np. Powstanie Warszawskie. W Kościele są obchodzone rocznice przyjęcia święceń kapłańskich, utworzenia diecezji, parafii czy budowy świątyni, jak opisywana w niniejszym numerze uroczystość 700-lecia istnienia kościoła św. Anny w Radzynie Chełmińskim.

Uczczenie rocznicy ślubu daje wyraz trwającej przez lata miłości małżonków. Obejrzenie wspólnie z dziećmi programów poświęconych wydarzeniom z naszej przeszłości pokaże młodemu

pokoleniu inne niż dzisiaj oblicze patriotyzmu. Jest to też okazja do dyskusji, jak obecnie winna przejawiać się troska o Ojczyznę. Przeżywanie rocznic takich jak ta w Radzynie, jest dobrym czasem, by zatrzymać się na chwilę refleksji, dostrzec, że dzieło Boże trwające od wieków ma służyć kolejnym pokoleniom. Staje się więc to dzieło wyzwaniem dla współczesnych, by za kilkadziesiąt lat ktoś mógł nas wspominać i obdarzyć naszą pracę dobrym słowem oraz modlitwą.

Pamięć o tym, co było, wyznacza drogę w tym, co będzie. Należy więc pamiętać o minionych wydarzeniach, bowiem historia jest najlepszą nauczycielką.

Joanna Kruczyńska

W świątyni

SPOTYKAMY SIĘ PO BRATERSKU

Ks. Dariusz Żurański

26 lipca wierni z parafii w Radzynie Chełmińskim obchodzili odpust ku czci św. Anny oraz świętowali 700 lat istnienia świątyni. Uroczystość rozpoczęła się o godz. 12 procesyjnym przemarszem zgromadzonych pod przewodnictwem biskupa toruńskiego Andrzeja Suskiego, przy dźwiękach orkiestry intonującej pieśń „Kto się w opiekę”, z plebanii do kościoła, gdzie została odprawiona Msza św. dziękczynna

dokończenie na str. IV-V

Kościół pw. św. Mikołaja Biskupa w Łąkorzu

Ołtarz po renowacji

ZDJĘCIA: ARCHIWUM REDAKCJI

Troska o kościół

Łąkorz

Kościół pw. św. Mikołaja Biskupa w Łąkorzu pięknieje. Cieszą się parafianie i proboszcz ks. Waldemar Deuter. Po zabiegach konserwatorskich wrócił drewniany, polichromowany ołtarz główny, a teraz trwa renowacja organów.

Prace konserwatorskie ołtarza rozpoczęto w październiku 2008 r.; były one wykonywane w Pracowni Konserwacji Dzieł Sztuki Bar-

bary Tańskiej w Toruniu. Ołtarz wrócił do kościoła w listopadzie 2009 r. Wtedy dodatkowo zostało zrekonstruowane antependium, które wcześniej usunięto, a później znaleziono na strychu. Teraz wróciło na swoje miejsce, podobnie jak tabernakulum – mówi ks. Waldemar Deuter. Koszt renowacji ołtarza wyniósł ponad 53 tys. zł. Konserwator zabytków w Olsztynie przeznaczył na ten cel 20 tys. zł, 10 tys. zł

dołożył Urząd Marszałkowski. Pozostałe koszty pokryli parafianie. Ponadto w grudniu 2009 r. została wyłożona granitowa posadzka w prezbiterium. Odnowiono także stacje drogi krzyżowej oraz ambonę. W maju 2010 r. rozpoczął się remont generalny organów. Zostały one rozebrane i są poddawane renowacji. Prace wykonuje Zakład Organowy z Kowalewa.

Grażyna Jonowska

Oddali cześć patronce

Ostrowite

Wierni z parafii pw. św. Marii Magdaleny w Ostrowitem k. Golu-bia-Dobrzynia 22 lipca, we wspomnienie swojej patronki, obchodzili odpust ku jej czci. Od rana panował świąteczny nastrój. Parafianie licznie gromadzili się na Mszach św. o godz. 8, 11.30 i 16. Sumie o godz. 11.30 przewodniczył i słowo Boże wygłosił ks. Dariusz Żurański, dyrektor Wydziału Duszpasterskiego Kurii Diecezjalnej Toruńskiej. Mszę św. koncelebrowali ks. kan. Antoni Szatkowski, który w kapłaństwie przeżył już 54 lata, i ks. prał. Jan Kufel, który w winnicy Pańskiej posługuje 53 lata.

W homilii ks. Dariusz podkreślił, że na nawrócenie nigdy nie jest za późno i każdy potrzebuje nawrócenia. Maria Magdalena, która spotkała Chrystusa i została przez Niego uzdrowiona, tak do Niego przyłgnęła, że towarzyszyła Mu w wędrówkach, podczas których nauczał, potem była pod krzyżem i przy pustym grobie. „Od św. Marii Magdaleny możemy uczyć się trwania

przy Chrystusie – mówił kaznodzieja. – Trwamy przy Jezusie, kiedy pamiętamy o uczestnictwie w Mszy św., codziennej modlitwie i dobrych uczynkach”. Dziękując za udział w uroczystościach odpustowych, proboszcz ks. Szczepan Modliborski, podkreślił lata oddanej pracy ks. Antoniego i ks. Jana na rzecz wspólnot parafialnych, w których posługiwali. W czasie Mszy św. o godz. 16 objęto modlitwą rodziny; zgromadziły się więc małżeństwa wraz z dziećmi. Eucharystię zakończyło specjalne błogosławieństwo dzieci i małżonków.

Należy zauważyć liczny udział wiernych w Mszach św. Cieszył również wystrój kościoła i śpiew scholi parafialnej podczas wszystkich Liturgii. Jednak niezwykle ważne i godne podkreślenia jest to, że wierni w tym dniu licznie przystąpili do Komunii św. Wiedzą oni bowiem, że Eucharystia jest spotkaniem z żywym Bogiem, dlatego cenią sobie tę moc, która przybliża ich do Pana i ludzi oraz uzdalnia do dawania świadectwa Miłości.

Beata Pieczykura

JEDNYM ZDANIEM

XXXI MINIPIELGRZYMKA

Już po raz 31. pielgrzymom wędrującym z Torunia na Jasną Górę towarzyszą duchowo ci, którzy nie mogą się wybrać na pielgrzymkowy szlak. Polega to na wspólnej modlitwie i Mszy św. w jednym z toruńskich kościołów oraz na przejściu z modlitwą i pieśnią ulicami Torunia. Tegoroczna minipielgrzymka rozpoczęła się 4 sierpnia w kościele pw. św. Jakuba Apostoła, a zakończy 14 sierpnia w parafii pw. św. Maksymiliana. Jej uczestnicy, jak co roku, niosą pomoc Ojcu Świętemu, modląc się w aktualnych intencjach Kościoła i świata.

Ks. Dariusz Żurański

STUDIUM MUZYKI KOŚCIELNEJ DIECEZJI TORUŃSKIEJ

Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej im. G.G. Gorczyckiego ogłasza nabór na rok szkolny 2010/2011.

Nauka w studium odbywa się na dwóch kierunkach: organista, kantor. Kandydaci w dniu inauguracji winni przedstawić następujące dokumenty:

1. Podanie
2. Opinię księdza proboszcza
3. Świadectwo maturalne (jeżeli nie ma, to ostatnio uzyskane świadectwo szkolne)
4. Ewentualny dyplom lub świadectwo szkoły muzycznej
5. 3 zdjęcia oraz wpłacić 100 zł. Wspomniane dokumenty można też przysyłać pod adresem:

Studium Muzyki Kościelnej
Diecezji Toruńskiej
Kuria Diecezjalna Toruńska
ul. Łazienna 18
87-100 Toruń.

Inauguracja roku odbędzie się 11 września, w sobotę, o godz. 9 w siedzibie Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej w Toruniu przy ul. Jodłowej 13 (Rubinkowo I). Dodatkowe informacje można uzyskać na stronach: www.studiumorganistowskie.diecezja.torun.pl, www.muzyka.diecezja.torun.pl bądź u dyrektora studium: tel. 603-943-694.

Ks. dr Mariusz Klimek
Dyrektor

Studium Muzyki Kościelnej

Zapraszamy

Pielgrzymka do Ziemi Świętej

Parafia św. Antoniego w Toruniu zaprasza na pielgrzymkę do Ziemi Świętej w dniach 9-16 października. Koszt 3300 zł.

Informacje i zapisy:

Biuro parafialne
ul. św. Antoniego 4
87-100 Toruń
tel. (56) (610-22-40
e-mail:
antoni@diecezja.torun.pl

Zapisy do Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu

Ksiądz Rektor Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Toruńskiej im. bł. ks. Stefana W. Frelichowskiego ogłasza drugi termin naboru do Wyższego Seminarium Duchownego

Kandydaci winni zgłosić się osobiście do Księdza Rektora w gmachu Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu przy pl. bł. ks. phm. Stefana W. Frelichowskiego 1 do 20 września z następującymi dokumentami:

1. Podanie o przyjęcie skierowane do biskupa toruńskiego Andrzeja Suskiego
2. Własnoręcznie napisany życiorys
3. Świadectwo moralności wystawione przez księdza proboszcza i katechetę
4. Świadectwo dojrzałości – oryginał i odpis
5. Świadectwo ukończenia nauki religii, jeśli przedmiot ten nie widnieje na świadectwie ukończenia szkoły średniej

6. Akt urodzenia
7. Metryki sakramentów chrztu i bierzmowania
8. Ksero dowodu osobistego (2 egz.) i książeczki wojskowej, numer NIP
9. Zaświadczenie lekarskie o możliwości podjęcia studiów (oraz „Karta zdrowia”)
10. 7 aktualnych fotografii zgodnych z wymaganiami stosowanymi przy wydawaniu dowodów osobistych (w tym jedna w postaci elektronicznej, którą kandydat wprowadza do systemu Internetowej Rejestracji Kandydatów – www.irk.umk.pl)
11. Wydrukowany z systemu Internetowej Rejestracji Kandydatów i podpisany formularz podania (2 egz.)
12. Metryka ślubu kościelnego rodziców
13. Potwierdzenie wpłaty rekrutacyjnej dokonanej na koncie indywidualnym (potwierdzenie otrzymuje się po zarejestrowaniu się w Internetowej Rejestracji Kandydatów).

W związku z tym, że alumni Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Toruńskiej odbywają studia filozoficzno-teologiczne na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, kandydaci do WSD są zobowiązani zarejestrować się w terminie od 2 sierpnia do 20 września na stronie internetowej uniwersytetu: www.umk.pl/rekrutacja.

Rozmowa kwalifikacyjna odbędzie się 22 września o godz. 10 w budynku Wydziału Teologicznego przy ul. Gagarina 37 w Toruniu.

Lektury do rozmowy kwalifikacyjnej:
– Podręczniki do nauki religii w szkołach średnich,
– „Być chrześcijaninem. Teologia dla szkół średnich”, red. ks. M. Rusecki, Lublin 1992, cz. I: „Wiara chrześcijańska”, pkt. B i C (s. 49-265).

Ks. dr Krzysztof Lewandowski
Rektor WSD

Złoty jubileusz kapłaństwa

Toruń

18 lipca w murach neogotyckiego kościoła pw. Matki Boskiej Zwycięskiej i św. Jerzego w Toruniu odbyła się uroczysta Msza św. będąca dziękczynieniem ks. prał. Stanisława Kardasza za 50 lat posługi kapłańskiej, 40 lat probostwa w tej parafii i 20 lat duszpasterskiej opieki nad toruńskimi policjantami. Potrójny jubileusz stał się okazją do zgromadzenia się wokół Jubilata wszystkich, dla których Ksiądz Prałat jest dobrym pasterzem, przyjacielem, bratem, kolegą, przełożonym, bliskim. W Mszy św. obok parafian i gości uczestniczyło 72 kapłanów oraz wieloletni przyjaciele i bracia w chrześcijańskiej wierze – ks. Mikołaj Hajduczenia – prawosławny proboszcz parafii pw. św. Mikołaja w Toruniu oraz ks. Jerzy Molin – pastor Kościoła ewangelicko-augsburskiego w Toruniu. Na jubileuszową uroczystość przybyli: abp Edmund Piszcz, były metropolita warmiński, bp Tadeusz Werno z diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej i bp Józef Szamocki, biskup pomocniczy diecezji toruńskiej, a także prepozyt kapituły toruńskiej ks. prał. Andrzej Wawrzyniak oraz dziekan dekanatu Toruń II ks. prał. Stanisław Majewski. Wśród gości zaznaczyć trzeba obecność prezydenta Torunia i zarazem parafianina Michała Zaleskiego, gen. Krzysztofa Gajewskiego – komendanta Wojewódzkiej Policji w Bydgoszczy oraz podinsp. Wojciecha Machelskiego – komendanta Policji Miejskiej w Toruniu.

W kazaniu abp Edmund Piszcz ukazał historię kapłańskiej drogi człowieka, który, pozostając wierny powołaniu, realizował swoje pasje, nie bał się urzeczywistniać marzenia o wyzwoleniu Polski spod komunistycznych wpływów. Ksiądz Arcybiskup wspominał o zdobywaniu himalaj-

Msza św. była dziękczynieniem ks. prał. Stanisława Kardasza za dar kapłaństwa

skich szczytów, Mszach św. w intencji Ojczyzny i pomocy osobom represjonowanym. Przypominał znaczenie Pomorskiej Pielgrzymki Pieszej na Jasną Górę, którą organizował i kierował ks. prał. Stanisław Kardasz. Kaznodzieja podkreślał siłę ducha, niekiedy nawet determinację w obronie prawd wiary i polskości, porównując ks. prał. Stanisława do króla ptaków – orla.

Przed błogosławieństwem goście i parafianie złożyli Księdzu Prałatowi podziękowania za wszystko, co swoją postawą, samym sobą udowodnił i udowadnia – jak wielką siłą Bóg obdarowuje człowieka, kiedy kieruje nim prosta wiara, wiedza o sobie, własnym powołaniu i prawda.

Ks. prał. Stanisław, składając podziękowania Bogu za dar kapłaństwa, nie krył wzruszenia. Dziękował Bogu za rodziców i siostrom za przykład rodziny, która wspierała go na tej drodze; za obecność i modlitwę księżom wikariuszom, którzy najpiękniej jak potrafili pomagali mu w prowadzeniu parafii, pracownikom oraz wspólnotom. Dziękował wszystkim za wszystko, co złożyło się na 49 lat pracy duszpasterskiej w Toruniu.

Parafianie dziękują Księdzu Prałatowi za piękny przykład miłości, odwagi i obecności oraz życzą wszelkich potrzebnych łask na dalsze lata kapłańskiej posługi.

Wiesława Lipińska

Bp Andrzej Suski poświęcił sztandar Bractwa św. Anny

W świątyni SPOTYK

Ks. kan. Stefan Schwabe odmówił litanię i akt oddania św. Annie

dokończenie ze str. 1

Przed rozpoczęciem Eucharystii proboszcz ks. kan. Stefan Schwabe podziękował Bogu za dar patronki św. Anny, która przez 700 lat opiekuje się parafią, oraz za wszystkie łaski udzielone za jej pośrednictwem; Księdzu Biskupowi za opiekę duchową i życzliwość, pomoc i wsparcie wszelkich inicjatyw dokonujących się w parafii; przedstawicielom władz państwowych, wojewódzkich, samorządowych, miejskich za wspieranie prac związanych z renowacją zabytkowej świątyni.

Mszy św. przewodniczył i homilię wygłosił bp Andrzej Suski. Podkreśliwszy, że uroczystość ku czci św. Anny przypadła w klimacie 700. rocznicy kościoła parafialnego, Ksiądz Biskup wspominał, że jest to dobra okazja, aby pochylić się nad religijno-duchowym znaczeniem świątyni. To w niej realizuje się dar wspólnoty, Słowa Bożego, Eucharystii. Świątynie są wyrazem

wiary Polaków. Wrosły one w pejzaż naszych miast i wsi. Przypominają nam o tym, że nie „samym chlebem żyje człowiek”. Do życia potrzebne są również wartości duchowe. Każda świątynia jest wołaniem do człowieka, że ten nie może żyć bez Boga. Żyjemy życiem prawdziwie ludzkim, kiedy zwracamy się do Boga. Każda świątynia chrześcijańska to miejsce gromadzenia się ludu Bożego na modlitwie. W świątyni można spotkać się po bratersku i umocnić więzi międzyludzkie. Tu nie ma podziałów na biednych i bogatych, bo wszyscy w Chrystusie stają się jednym. Ważną cechą godną podkreślenia jest to, że Kościół jest otwarty na

wszystkich ludzi, a znakiem tego otwarcia jest świątynia. Wielkim darem jest głoszone w świątyni Słowo Boże. Tu człowiek może usłyszeć słowo umocnienia, przebaczenia. Służy ono umacnianiu jedności i „jest słowem ważnym i pożywnym”. W Słowie Bóg mówi, kim jest człowiek i jakie jest jego przeznaczenie.

Ksiądz Biskup wskazał na świątynię jako miejsce sprawowania Eucharystii, która jest źródłem i szczytem chrześcijańskiego życia. Dar wspólnoty, Słowa Bożego, Eucharystii to dary, które prowadzą nas do spotkania z Bogiem na modlitwie, a to dokonuje się w świątyni.

Na zakończenie swojego rozważa-

Uroczysty przemarsz do Zespołu Szkół w Radzynie

ZDJĘCIA: TOMASZ GROM

AMY SIĘ PO BRATERSKU

Każda świątynia jest wołaniem do człowieka, że ten nie może żyć bez Boga

nia Biskup Andrzej zauważył, że całe życie człowieka jest związane z Kościołem. Do świątyni rodzice przynoszą dzieci, aby otrzymały chrzest. W świątyni człowiek jedna się z Bogiem w sakramencie pojednania. Małżonkowie ślubują sobie miłość, wierność i uczciwość małżeńską, kładąc fundament pod przyszłą rodzinę. Świątynia jest ważna dla życia osobistego i społecznego, co wyrażało się w tym, że chrześcijanie zawsze się o nią troszczyli.

Biskup Andrzej podziękował Księdzu Proboszczowi i wszystkim, którzy troszczą się o piękno radzyńskiej świątyni, co zaowocowało nowym dachem na kościele i elewacją oraz kompleksową renowacją wnętrza. Następnie ks. kan. Wojciech Niedźwiecki odczytał dekret, w którym biskup toruński Andrzej Suski reaktywował Bractwo św. Anny.

Wyrazem umiłowania patronki były dary niesione do ołtarza, m.in.: sztandar Bractwa św. Anny, modlitewniki z modlitwami i pieśniami ku czci św. Anny, legitymacje i emblematy, szarfa bractwa, Kronika bractwa i Kronika św. Anny oraz album z medalem i filmem wydanym z okazji 700-lecia kościoła. Na zakończenie Mszy św. bp Andrzej Suski poświęcił sztandar bractwa i obraz św. Anny. Natomiast Ksiądz Proboszcz odmówił litanie i akt oddania św. Annie, po czym Ksiądz Biskup udzielił zgromadzonym Bożego błogosławieństwa.

Za sprawowaną Eucharystię i ojcowską troskę wobec parafii podziękował Biskupowi Andrzejowi w imieniu rady parafialnej jej przewodniczący Mieczysław Sadowski. Z kolei Zbigniew Patyk w imieniu parafian skierował podziękowanie

na ręce ks. kan. Stefana Schwabe, który tak wiele serca wkłada w piękno świątyni i rozwój duchowy parafian. Odczytano też list gratulacyjny od wojewody kujawsko-pomorskiego Rafała Bruskiego.

Na dalszą część świętowania udano się w uroczystym pochodzie do Zespołu Szkół w Radzynie, gdzie zebranych powitał Krzysztof Chodubski, burmistrz miasta i gminy Radzyń. W tej części zgromadzeni obejrzeli przedstawienie na temat św. Anny oraz pokaz taneczny wykonany przez młodzież z orkiestry dętej w Lubawie, a także wysłuchali koncertu.

Wszystkim, którzy wykazali się troską o piękno radzyńskiego kościoła, wręczono pamiątkowe medale i album pt. „Siedem wieków kościoła pw. Świętej Anny w Radzynie Chelmińskim 1310-2010”. Podczas uroczystości jubileuszowych władze państwowe reprezentowała Ewa Kierzkowska, wicemarszałek Sejmu.

Ks. Dariusz Żurański

Rys historyczny parafii pw. św. Anny

Prawdopodobnie w 1224 r. pierwotna świątynia została zniszczona w czasie najazdów pruskich. Ok. 10 lat później wzniesiono nowy drewniany kościół wraz z plebanią. Natomiast obecny kościół murowany zbudowano w pierwszej połowie XIV wieku. Kaplicę pw. Przemienienia Pańskiego, zwaną kaplicą Dąbrowskich, wzniesiono przy południowej ścianie nawy pod koniec XVI wieku. Kościół został strawiony przez pożar w 1575 r. Ponowne pożary miały miejsce w latach 1615 i 1628. Świątynię odbudowano w latach 1640-1695. Pod koniec XIX wieku odnawiano kościół po uderzeniu pioruna. Od połowy XX wieku prowadzono prace renowacyjne, m.in. sklepienia, ołtarza głównego, stali, rozpoczęto też remont więzby dachowej i pokrycia dachowego nad całą świątynią. W 1995 r. powstała grota Matki Bożej z Lourdes. 2 lata później odbyły się pierwsze w diecezji toruńskiej misje ewangelizacyjne, których owocem było powstanie Szkoły Nowej Ewangelizacji i Akcji Katolickiej. W 2000 r. ważnym wydarzeniem było wprowadzenie relikwii bł. Matki Marii Karłowskiej.

W uznaniu zasług dla Torunia

Prof. Roman Grucza jest mieszkańcem Torunia od 40 lat.

Pracę artystyczną jako organista i dyrygent chórów rozpoczął w kościele pw. św. Michała Archanioła, następnie grał w kościołach: garnizonowym pw. św. Katarzyny, pw. Matki Boskiej Zwycięskiej, pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Od chwili powstania diecezji toruńskiej jest organistą katedralnym, gdzie założył i prowadzi chór chłopięco-męski. Oprócz pracy organistowskiej sprawował funkcję nauczyciela Zespołu Szkół Muzycznych, Diecezjalnego Studium Organistowskiego oraz przez 10 lat prowadził kursy organistowskie dla muzyków kościelnych zza granicy organizowanych przez Kujawsko-Pomorski Oddział Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”.

Założył i prowadził istniejące do dziś chóry: ZNP „Con Anima”

i męski „Copernicus”. Przez szereg lat prowadził chóry: V LO, SN, Zespołu Szkół Spożywczych, a także męski „Dzwon”. Podczas pobytu w Toruniu Jana Pawła II w 1999 r. dyrygował zjednoczonymi chórmi i orkiestrami. Przez szereg lat pracował w Akademii Pomorskiej w Słupsku i Akademii Muzycznej w Gdańsku. W 2007 r. prezydent Lech Kaczyński nadał Romanowi Gruczy tytuł prof. sztuk muzycznych.

24 czerwca, we wspomnienie św. Jana Chrzyciela, w bazylice katedralnej podczas uroczystości odpustowej prezydent Torunia Michał Zaleski w obecności Księży Biskupów i Kapituły Katedralnej przyznał prof. sztuk muzycznych, pierwszemu organiście katedralnemu, założycielowi i dyrygentowi Katedralnego Chóru Chłopięco-Męskiego „Pueri Cantores Thoru-

Prezydent Torunia Michał Zaleski wręcza odznaczenie prof. Romanowi Gruczy

nienses” Romanowi Gruczy Honorowy Medal Prezydenta Miasta Torunia „Thorunium” w uznaniu zasług dla miasta. Jest to najwyż-

sze odznaczenie, jakie prezydent przyznaje zasłużonym mieszkańcom Grodu Kopernika.

nn

W drogę z nami wyrusz, Panie

W tym roku pielgrzymi są świadkami Miłości. Tę prawdę głosi 30. Pielgrzymka Ziemi Lubawskiej, która wyruszyła na szlak 1 sierpnia – grupy Lubawska i Działdowska, 2 sierpnia – Nowomiejska, 3 sierpnia – Brodnicka.

Od 4 sierpnia po Mszy św. sprawowanej w katedrze Świętych Janów w Toruniu do Pani Częstochowskiej podąża 32. Piesza Pielgrzymka z Torunia na Jasną Górę.

Wcześniej, 2 sierpnia, pielgrzymowanie zaczęły grupy: pomarańczowa – Nadwiślańska – Chełmno – Chełmża – Grudziądz i zielona Jabłonowo – Wąbrzeźno.

10 sierpnia w Szczercowie pielgrzymki spotkają się i wspólnie jako Piesza Pielgrzymka Diecezji Toruńskiej wejdą na Jasną Górę 12 sierpnia ok. godz. 17. U kresu drogi pątnicy złożą u stóp Najświętszej Maryi Panny swój trud, błagania i dziękczynienie, prosząc, by „Pani świata, która nikogo nie opuszcza i nikim nie gardzi, wejrzała na ich łaskawym okiem miłosierdzia swego i uprosiła im u Syna swego miłego odpuszczenie wszystkich grzechów, by wiecznego błogosławieństwa zapłatę w niebie otrzymać mogli”. Swoje sprawy omadlane w czasie drogi przedstawiają Bogu podczas Mszy św. sprawowanej o godz. 18.30 w Kaplicy Cudownego Obrazu Matki Bożej.

Wyurzyli w drogę. Ponieważ im nie wolno w miejscu stać. Zostawili obowiązki, wygodę, dom, ciepłą wodę, ulubione potrawy i napoje. Opuścili też rodziny, znajomych, przyjaciół i to wszystko, co składa się na codzienność. W dniach pielgrzymki budzi ich poranna modlitwa. Od świtu wychwalają Stwórcę za Jego dobrodziejstwa. Patrzą na wstające słońce i wołają do Pana: I do Serca swego prowadź nas. Potem „ich wargi zaczynają chwalić Pannę Świętą” przez pieśni, Różaniec, konferencje, dobre słowo, życzliwość i pomocną dłoń. I tak mija cały dzień. W spiekocie dnia poznają, czym jest pragnienie i doceniają znaczenie szklanki wody. Gdy po deszczowym dniu zaświeci słońce, uśmiechają się do ludzi i życia. Przenikające zimno albo żar lejący z nieba są próbą dla ich zapału.

Idą, by znaleźć radość i prosić o siły dla osłabionych. Idą, by pomóc innym nieść ciężar krzyża przez ten świat. Idą, by ich wiara stała się mocna i przestała się chwiać. Idą, by z mapy świata zniknęły wojny i zło, a miłość zawsze trwała. Idą i wołają o siłę na trudne chwile: „Ojcze nas, pomóż zwalczać przeciwności, patrząc w Twoją dobrą twarz”. Idą do niebios bram poprzez piachy i ostów kolce. Każdy przebyty kilometr zbliża ich do celu i do Pana Boga, który do Serca swego prowadzi ich.

Idą we wspólnocie. Odkrywają prawdę o Bogu, świecie i sobie. W szkole Maryi chcą budować nowy świat, w którym nie ma nienawiści i każdy człowiek jest jak brat. Pamiętają na modlitwie o Ojcu Świętym. Modlą się w intencjach Kościoła, diecezji toruńskiej i Ojczyzny. Proszą o nowe, dobre i święte powołania do kapłaństwa i życia zakonnego. Doświadczają dobra bliźnich, którzy goszczą ich w swoich domach i gospodarstwach oraz witają na trasie. Uczą się miłości miłosiernej.

W tym roku przypatrują się drodze do świętości Jana Pawła II i bł. Matki Teresy z Kalkuty – błogosławionych miłosiernych. Ich wiara jest prosta, konsekwentna, radosna. A u kresu tej drogi daj im ufność, opromieniaj miłością każdy ich krok, pozwól im, Panie, ujrzeć Ciebie w bliźnich.

Przed nimi cel pątniczego trudu – Jasna Góra, dom Matki. Serce jest za małe, by zmieścić radość. Spojrzenie w oczy Czarnej Madonny. Spełniła się tęsknota. „Witaj, Panno nad panny, gwiazdo porankowa! Zawitaj, pełna łaski, prześliczna światłości”.

Teraz trzeba zejść z góry, wrócić do swoich ludzi i obowiązków. Aby nie zapomnieć o tym, co się przeżyło i zrozumiało, czasem nuć: „W drogę z nami wyrusz, Panie. I do Serca swego prowadź nas”...

Beata Pieczykura

Pomagamy blisko Ciebie!

www.torun.caritas.pl

PIELGRZYMKA STYPENDYSTÓW FUNDACJI „DZIEŁO NOWEGO TYSIĄCLECIA”

„Nowe tysiąclecie – era ludzi świętych” – te słowa wypowiedział Jan Paweł II 16 czerwca 1999 r. w Starym Sączu, a młodzież traktuje je jako program swego życia. Pod tym hasłem odbyła się pielgrzymka stypendystów Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”, którzy w dniach 19-22 lipca gościli w Częstochowie. Blisko 2 tys. młodych ludzi ze wszystkich diecezji w Polsce, w żółtych koszulkach, a wśród nich również gimnazjaliści i licealiści – stypendyści z diecezji toruńskiej oraz studenci toruńskich uczelni, przeżywało swoje doroczne spotkanie formacyjne

Studenci u stóp Jasnej Góry

ŻÓŁTA FALA ZALAŁA JASNĄ GÓRĘ

Pielgrzymka była dziękczynieniem za 10 lat istnienia Fundacji, jej pomysłodawców i twórców, zaangażowanie pasterzy Kościoła, darczyńców i wolontariuszy.

Małgorzata i Anna – stypendystki z diecezji toruńskiej

Przed Cudownym Wizerunkiem Matki Bożej stypendyści dziękowali również za osobę Jana Pawła II i jego nauczanie, które stanowi fundament Fundacji. Modlili się o rychłe wyniesienie na ołtarze Sługi Bożego oraz o odwagę w wyznawaniu wiary i konsekwentne dążenie do świętości.

Pierwszy dzień pielgrzymki upłynął pod hasłem: „Święci pragną świętości”. Stypendyści wzięli udział w Eucharystii, której przewodniczył abp Stanisław Nowak. W archikatedrze Ordynariusz Częstochowski z radością witał uczestników spotkania. Potem nastąpił przemarsz na Jasną Górę, podczas którego były rozważane różańcowe tajemnice światła. Na zakończenie odbył się Apel Jasnogórski poprowadzony przez abp. Tadeusza Gocłowskiego, zaangażowanego w Fundację od początku jej istnienia.

Drugi dzień pielgrzymki odbył się hasłem: „Święci żyją świętymi”. Stypendyści w kręgach biblijnych rozważali fragmenty Pisma Świętego, uczestniczyli w katechezie oraz nabożeństwie pokutnym. Wieczorny apel poprowadził Prymas abp Józef Kowalczyk.

Trzeci dzień był najważniejszym punktem pielgrzymki, a towarzyszyło mu hasło: „Nie lękajcie się być świętymi”. Na wałach jasnogórskich miała miejsce Eucharystia – dziękczynienie za 10 lat istnienia Fundacji, której przewodniczył Ksiądz Prymas. Brali w niej udział księża biskupi, koordynatorzy diecezjalni, rektorzy uczelni, prezydenci miast papieskich, członkowie zarządu Fundacji oraz wszyscy związani z dziełem. Po Mszy św. nastąpił akt zawierzenia Matce Bożej Częstochowskiej. Popołudnie upłynęło w radosnej atmosferze, którą zapewniły: występy chóru założo-

nego przez uzdolnionych muzycznie stypendystów i kabaretów, a także recytacja poezji oraz pokaz gry na akordeonie. Wywiadów na scenie udzieliły znane osobistości, opowiadając o początkach Fundacji. Wieczorem stypendyści świetnie bawili się na koncercie Violi Brzezińskiej z zespołem New Day.

Ostatniego dnia przeżywanego pod hasłem: „Święci nie przemijają” w kościele św. Wojciecha odbyła się Msza św., a po niej podziękowania wszystkim, którzy z pełnym poświęceniem pracowali nad przygotowaniem pielgrzymki. Na szczególne wyrazy uznania zasługuje Katarzyna Kieler – menedżer ds. obozów stypendialnych. Stypendyści wrócili do domów umocnieni do dawania świadectwa wiary w swoich środowiskach.

Ewelina Szczepankiewicz
i Barbara Lewandowska
Stypendystki

Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”

KRS 0000225584

Caritas Diecezji Toruńskiej

...bo aniołowie przychodzą

Z o. dr. Rafałem Zarzecznym, misjonarzem w Etiopii, rozmawia Helena Maniakowska

HELENA MANIAKOWSKA: – Jakie były wrażenia po wylądowaniu w Etiopii?

O. DR RAFAŁ ZARZECZNY: – Kiedy przybywamy do Etiopii z Europy, trafiamy do zupełnie innego świata, którego obraz może przekraczać nasze wyobrażenia. Na kontynencie afrykańskim moglibyśmy spodziewać się pustyni lub tropikalnej dżungli. Jednak Etiopia jest nietypowa, leży bowiem na wyżynie stanowiącej ok. 60% powierzchni kraju trzy razy większego od Polski. W stolicy (Addis Abeba) żyje ok. 2 mln ludzi. Klimat jest tu niezwykle sprzyjający. Temperatura dzienna wynosi ok. 17°C przez cały rok. Nie ma więc nieznośnych upałów, choć przecież do równika jest już tylko tysiąc kilometrów. W Etiopii spotykamy także obszary pustynne, zwłaszcza na południowym wschodzie kraju, jednak są tu także wielkie jeziora, wokół których życie powinno być łatwiejsze. Ale nie jest, bo rolnictwo, z którego żyje ok. 90% 77-milionowej populacji jest prymitywne. Całkowicie uzależnione od pogody. A na niektórych obszarach susza potrafi powtarzać się niekiedy przez kilka lat z rzędu. Społeczeństwo Etiopii jest niezwykle młode, bo połowa ludności ma poniżej 25 lat, a średnia wieku to 45 lat. Tu jednak żyje się krótko, bo żyje się niezwykle biednie, z naszej perspektywy wręcz w skrajnej nędzy. Niedożywienie powoduje liczne choroby: malarię, gruźlicę i choroby tropikalne.

– Proszę powiedzieć kilka słów o ludności tego kraju. Jaka jest tradycja, wiara i więzi rodzinne?

– Więzy rodzinne są niezwykle silne. Są tu wspólnoty plemienne. Ale też poczucie wspólnoty narodowej towarzyszy Etiopczykom prawie od zawsze, bo Etiopia to starożytna kultura, której początków upatrywać należy około tysiąca lat przed Chrystusem i ma ona swoją ciągłość. Jednak zasadnicza kultura wykwitła tu wraz z przybyciem chrześcijaństwa w połowie IV wieku. Już wówczas na język etiopski przetłumaczono Pismo Święte i inne księgi, np. homilie Ojców Kościoła i żywoty wielu świętych Pańskich. Łatwość ewangelizacji Etiopii już w starożytności była spowodowana istnieniem wcześniejszych relacji z judaizmem. Odtąd kultura etiopska będzie wzrastać wokół kościołów. Ta starodawna cywilizacja w pewien niezmienny sposób trwa do dziś. Większość Etiopczyków to chrześcijanie (w tym katolików ok. 1%), 40% to muzułmanie, resztę stanowią wyznawcy religii afrykańskich, animistycznych. Prawosławny Kościół etiopski jest autokefaliczny. Choć historycznie silnie związany z Kościołem koptyjskim, pozostaje niezależny w swej strukturze, hierarchii i również teologii. Ponieważ Etiopia nie była nigdy skolonizowana ani podbita, jej cywilizacja przetrwała tak długo w stanie pierwotnym. Więc kościoły i monasterie stoją w tym samym miejscu, choć wiele z nich często palono. Tradycja, liturgia, pieśni w Etiopii trwają od wieków.

– Jak wygląda wiara i świadomość religijna w tym kraju?

– Etiopczycy nie przestali dostrzegać obecności Pana Boga w swoim życiu i świecie. Oni żyją blisko siebie, niezwykle silnie odczuwają radość wiary i działanie Boga w codzienności. Zawsze podkreślają, że pierwszy jest Pan Bóg, ale następni są ludzie, z którymi trzeba się tym Bogiem dzielić, chociażby byli wyznawcami innej wiary. Cechą charakterystyczną chrześcijaństwa etiopskiego jest istotna obecność życia monastycznego. Wokół świątyń, zwłaszcza tych najsłynniejszych, zawsze spotykamy rzeszę mnichów, ludzi, którzy porzucali wszystko i żyją przy kościele, licząc jedynie na łaskawość przychodzących tam pielgrzymów. W kościele zawsze jest kapłan, są

O. dr Rafał i dzieci ze szkoły katolickiej w Gonderze potwierdzają, że Etiopczycy są nadzwyczaj radośni i zawsze uśmiechnięci, otwarci i życzliwi, chociaż tak biedni, gotowi do pomocy i dzielenia się

diakoni, klerycy, deptyrzy, czyli śpiewacy, którzy przez cały dzień i także w nocy sprawują liturgię. Również świeccy żyją wokół kościoła. Oni tylko w wolnym czasie idą w pole, do domu, pracy, szkoły. Mentalność Etiopczyka nieustannie wiąże się z kościołem, liturgią i Ewangelią. Oni Ewangelią żyją, opowiadają ją, przekazują. Stąd silna pozycja starców w rodzinie i rola pouczania o sprawach życia i śmierci. Etiopczycy mają też przeogromny szacunek oraz cześć dla kapłanów i mnichów. Jak to w prawosławiu, kapłani nie muszą zachowywać celibatu pod warunkiem jednak, że ożenią się przed przyjęciem święceń. Życie mnicha oznacza nieposiadanie rodziny i jest niezwykle wyrzeczeniem. Mnisi etiopscy żyją we wspólnotach i nie przestają być pustelnikami. Żyją w rozległych dolinach, wokół kościoła, często w prostych chatkach lub maleńkich domkach, które po śmierci stają się ich grobowcami i schronieniem dla kolejnej generacji mnichów. Dla nich śmierć nie jest straszna, jest powrotem do Boga. Czekają zatem na śmierć przez całe życie. Nie boją się jej, bo przecież aniołowie przychodzą i zabierają człowieka do Boga. Pracując w ośrodkach Matki Teresy u Sióstr Miłosierdzia, wielokrotnie byłem obecny przy ich umieraniu. W domu sióstr przebywają najbiedniejsi. Oni tam żyją, chorują i umierają na wszystkie

choroby świata. Ze śmiercią obcowaliśmy tam co dzień, bo odchodziło 15-20 osób tygodniowo.

– A co Ojca zachwyciło w tym kraju?

– Zachwycają przede wszystkim ludzie, niezwykle otwarci i życzliwi, chociaż tak biedni. Są nadzwyczaj radośni i zawsze uśmiechnięci, gotowi do pomocy i dzielenia się. Etiopczycy są opiekuńczy i pokojowo usposobieni, stąd Etiopia jest dla nas, białych, krajem bezpiecznym, całkiem inaczej niż w wielu krajach Afryki. Dziś, oczywiście, cywilizacja zachodnia wdiera się do tego kraju, przynosząc także złe postawy i nawyki. Być może niedługo tradycyjny duch Etiopii może się zagubić. Zrozumiałe jest, że ci biedni ludzie, poznając coraz bardziej świat, chcą uczestniczyć w jego dobrobycie, porównują swoje życie do naszych warunków i pożądamy ich. To zrozumiałe, ale i bolesne, bo wielu z nich zaczyna deprecjonować wartość rodzimej kultury. Ale możemy im też pomagać. Najbardziej potrzeba im pomocy w edukacji i lecznictwie! Potrzeba takiej pomocy, jaką dają Siostry Matki Teresy z Kalkuty. A jest to pomoc i praca niezwykle ofiarna. W tym względzie katolicy są w Etiopii dobrym przykładem, zazwyczaj są ludźmi bardzo pracowitymi i ofiarnymi. Dlatego katolicka mniejszość jest mimo wszystko bardzo widoczna, szczególnie właśnie nie przez pracę misjonarzy. □

głos z Torunia
niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38